

2368

SPRAWOZDANIE

WYDZIAŁU TOWARZYSTWA GIMNASTYCZNEGO

„SOKÓŁ“

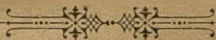
WE LWOWIE

za rok 1884.

odczytane na Walnem Zgromadzeniu członków tego Towarzystwa

odbytem 10. Marca 1885

we własnej sali przy ulicy Zimorowicza.



WE LWOWIE.

NAKŁADEM TOWARZYSTWA.

Z I. Związkowej Drukarni we Lwowie.

1885.

Prano



62368

7

1884

Biblioteka Jagiellońska



1003262325

Gimnastyka dawała starożytnym tę energią ciała i ducha, która wyszczególnia ich wybitnie od nowszych.

J. J. Rousseau.

Was Mann sein will, muss
Mann ganz sein, nichts halb.

Jahn.

Szanowne Zgromadzenie!

Idea odradzania społeczeństwa przez ćwiczenia fizyczne, myśl utrzymania harmonii w wychowaniu przez równoczesne ćwiczenia ciała obok pracy duchowej; zasada, iż zdrowa dusza w zdrowym przebywa ciele, stare jak świat, znalazły w naszym Towarzystwie gorliwego obrońcę i przedstawiciela.

Odkąd na zachodzie, szczególnie w Niemczech od czasów Jahna, a najbliżej nas w Czechach, rozpoczęto — obok wprowadzania gimnastyki do szkół — uprawiać takową dla kół najszerzych przez Towarzystwa, myśl ta niepozostała i u nas bez echa.

Zrazu, jak wszędzie, rzecz szła oporem.

Spotkaliśmy się z wrogiem niezrozumienia i apatyi: niezrozumienie, iż nie o ewolucyę, ale racjonalne ćwiczenie chodzi, iż ćwiczenia te odpowiednie i pożyteczne są wszystkim, bez różnicy stanu i wieku: apatya i zapoznanie, jakoby tylko o stronę fizyczną nie zaś o krzepienie ducha przez ćwiczenia ciała chodziło, wstrzymywały długo rozwój Towarzystwa naszego.

Jednak jak wszędzie, udało się i u nas przełamać pierwsze lody.

Zawdzięczamy to dzielnym naszym poprzednikom: garstka wytrwałych i niezrażonych, trzymała raz podniesiony sztandar — i wytrwała.

A dziś z radością patrzy na ruch i życie nasze, i nie odmawia swej rady i pomocy, i staje zawsze — choć batutę w młodsze złożyła ręce — w chwilach ważnych i stanowczych.

Cześć jej i dzięki!

Po latach siedemnastu, niech nam wolno będzie oglądnąć się i pobieżnie obliczyć siły.

Oto mamy liczbę członków, dorastającą pół tysiąca; grono nauczycieli umiejętnie wykształconych; naukę podług stałego systemu prowadzoną; mamy własny organ, zyskujący z każdym dniem coraz szersze koło przyjaciół; uznanie od najwyższych władz, które szkole naszej powierzają wykształcenie setek młodzieży; mamy filie Towarzystwa, co po kraju szerzą i uprawiają sprawę naszą; mamy wreszcie gmach własny, wzniesiony ofiarnością ogółu i poważnych a przyjaznych nam instytucji; — zaiste: fakta to, świadczące o życiu i wzroście Towarzystwa naszego.

A jeśli z ust bardzo poważnych wypowiedziano, że z upadkiem gimnastyki u Greków znaczył się i upadek tego narodu, to niech nam wolno będzie z przeciwnego objawu, przeciwny i korzystny — dla nas wyprowadzić wnioski.

Tym wreszcie, co pomawiają nas o naśladowanie rzeczy, gdzie indziej dobrych, odpowiadamy, że uznajemy za rzecz pożyteczną i chlubną, dobre, chociażby obce naśladować.

Zanim przystąpimy do zdania rachunków z czynności naszych, pozwólcie Panowie, iż naprzód wysuniemy nowinę — dobrze Panom już znaną, niemniej przeto radośną: Oto przy końcu roku 1884 zasiedliśmy, we własnym domu.

Dnia 2. Grudnia 1884 odbyły się pierwsze ćwiczenia w nowej naszej sali. Nareszcie oblekła się w szaty myśl, co tak ciężko leżała na sercu poprzednikom naszym,

co nie schodziła ze stołu *obrad ani jednego z poprzednich zgromadzeń. Jednak — gdy rzeczy tak się szczęśliwie złożyły, iż nam właśnie przypadło w udziale podzielić się tą radośną nowiną, to niech nam wolno będzie zaznaczyć, że dalecy jesteśmy od myśli, iżbyśmy dopięli kresu naszych życzeń; przeciwnie — pomni jesteśmy, że gmach nasz — to nie tylko nie kres ostateczny naszych dążeń: ale dopiero fundament, właśnie podstawa, na której — do was Panowie należy zbudować gmach wielki, wspaniały, na którym wysoko powiewać ma sztandar moralnego i fizycznego odrodzenia.

Obok tej radośnej, drugą smutną wiadomość podnieść nam wypada, fakt co wstrząsnął posadą naszego istnienia.

W roku już bieżącym, zmarł wiceprezes Towarzystwa, dr. Tadeusz Żuliński.

Do was, Panowie należy uczcić pamięć zmarłego przez powstanie z miejsc waszych (o co prosimy) — do nas zaznaczyć, że straciliśmy jednego z najgorętszych naszych przyjaciół; niezmordowanego w pracy około Towarzystwa naszego, spieszącego zawsze chętnie tam, gdzie tego sprawa nasza wymagała, że straciliśmy druha, co tak pięknie i szlachetnie pojmował dążenia nasze; przodownika wreszcie, co godził nas i łączył, kiedy z powodu chwilowego uniesienia lub nieporozumienia — spokój w gronie naszym chwiać się poczynał.

Jak szczerzy żal był po stracie szlachetnego wiceprezesa naszego, dowodzi żywy i liczny udział, jaki Panowie wzięliście w smutnym obrzędzie pogrzebu, jak szerokie objął koła, świadczą listy i telegramy kondolencyjne. jakie otrzymaliśmy od Sokołów tarnowskich, praskich, od redakcyi pisma „Sokoł“ w Pradze, od towarzystw gimnastycznych w Humpolcu, Brandyszu, Łomnicy Jeczyńskiej, Chocni i od Sokoła Czaśławskiego.

Cześć Jego pamięci!

I. Na ostatniem dorocznem walnem zgromadzeniu z dnia 16. Marca 1884 r. wybrano prezesem Towarzystwa p. Jana Dobrzańskiego, zastępcą ś. p. dr. Tadeusza Żulińskiego. Do Wydziału weszli panowie: Bieńkowski Feliks, Dajewski Mieczysław, dr. Dziędzielewicz Antoni, Kiselka Karol, Lang Justyn, Lewakowski Aleksander, Lewandowski Szczęsny, dr. Łuczkiwicz Kazimierz, Preksel Seweryn, Sanocki Władysław, Targoński Paulin i Zubrzycki Teodor; jako zastępcy panowie: Mochnacki Edmund, Palmstein Roman, Strzelbicki Antoni i Terlecki Alfons; jako rewidenci panowie: Simon Edward i Cohn Izidor.

W myśl §. 24. statutu ukonstytuował się Wydział na posiedzeniu z d. 22. Kwietnia 1884 i wybrał z grona swego: Dyrektorem Karola Kiselkę, zastępcą dr. Kazimierza Łuczkiwicza; sekretarzem Władysława Sanockiego, zastępcą dr. Antoniego Dziędzielewicza; skarbnikiem Aleksandra Lewakowskiego, zastępcą Szczęsnego Lewandowskiego; gospodarzem Paulina Targońskiego, zastępcą Justyna Langa; administratorem „Przewodnika“ Feliksa Bieńkowskiego; bibliotekarzem Romana Palmsteina.

W ciągu roku zaszła w tym składzie tylko ta zmiana, iż z powodu rezygnacyi p. Targońskiego z godności gospodarza, powołano na nią p. Justyna Langa.

Wydział odbył 17 posiedzeń i zwołał nadzwyczajne walne zgromadzenie, które odbyło się 21. Czerwca 1884.

Sprawy na tych posiedzeniach, uchwalone i przedyskutowane, będą w dalszym toku stanowić treść niniejszego sprawozdania.

II. Z końcem roku 1883 liczyło Towarzystwo nasze członków:

założycieli	8
wspierających	175
czynnych	137
razem	<u>320</u>

W ciągu roku 1884 wstąpiło do Towarzystwa:

1.	W	Styczniu	1884	0
2.	„	Lutym	„	3
3.	„	Marcu	„	7
4.	„	Kwietniu	„	7
5.	„	Maju	„	6
6.	„	Czerwcu	„	5
7.	„	Lipcu	„	6
8.	„	Sierpniu	„	2
9.	„	Wrześniu	„	19
10.	„	Październiku	„	27
11.	„	Listopadzie	„	21
12.	„	Grudniu	„	<u>33</u>

przybyło zatem w ciągu roku 1884 nowych
członków 136

co czyni z doliczeniem do powyższej liczby
z r. 1883 456

Gdy zaś w ciągu r. 1884 straciliśmy przez
śmierć i wystąpienie 16

pozostaje z końcem roku 1884 członków **440**

Z tych:

Założycieli 6

Wspierających 284

Czynnych 196

Razem 486

Cyfry powyższe świadczą o stałym wzroście Towarzystwa i są najlepszą rękojmią, iż byt i rozwój jego stale są zapewnione.

Ażeby zaś wykazać, jak uzasadnione były nasze nadzieje, iż w nowym gmachu rozpocznie się pełniejsze życie, przytaczamy, że w roku 1885 wstąpiło

w Styczniu członków 26

w Lutym „ 20

już więc w dwu pierwszych miesiącach tego roku wzrosło Towarzystwo o liczbę członków 46.

Przez śmierć straciliśmy członków:

Smoleńskiego Franciszka, Cohna Izydora i Michała Tustanowskiego. — Raczie Panowie uczcić pamięć ich przez powstanie.

Przyjęcia nowowstępujących odbyły się w myśl §. 7. statutu na posiedzeniach Wydziału — przyczem uważaliśmy za konieczne ułatwiać przystęp niezamożnym, przez odpisywanie, względnie zniżenie wkładek w wypadkach uwzględnienia godnych, do czego mieliśmy prawo, na podstawie §. 26. lit. *g* statutu, gdy zaś z drugiej strony ponosimy znaczne i wyjątkowe wydatki z powodu budowy gmachu i urządzenia wewnętrznego, ograniczaliśmy się do korzystania z prawa tego w bardzo nielicznych wypadkach.

Z tej zasady wychodząc, prośby członków Bratniej pomocy politechniki, wszechnicy i weterynaryi o generalne zniżenia wkładek nie mogliśmy pomyślnie załatwić, tem mniej wobec §. 19. lit. *d* statutu, przyznającego prawo postanawiania o wysokości wkładek jedynie walnemu Zgromadzeniu.

Załatwiając prośby powyższe zaznaczyliśmy dobitnie, iż niezamożnym członkom rzeczonych Towarzystw, umożliwić będziemy z całą gotowością przystąpienia do naszego Towarzystwa; wskazaliśmy, a na tem miejscu jeszcze raz wskazujemy na §. 26. *g* statutu, przyznający Wydziałowi prawo, w szczególnych uwzględnienia godnych wypadkach, uwalniać pojedynczych członków od wkładek w całości lub części.

Na sprawę tę zwracamy uwagę, i polecamy ją gorąco przysłemu Wydziałowi, szczególnie co do młodzieży akademickiej. Zdaniem naszym, przygarniać winniśmy młodzież tę we własnym interesie i społeczeństwa: młodzież znajdzie u nas wypoczynek i pokrzepienie sił do dalszej pracy i walki, my zaś wzmocnimy siły nasze przez żywioł młody, inteligentny i energiczny. Z tego miejsca więc, jeszcze raz odzywamy się do młodzieży akademickiej i wzywamy ją gorąco do zaciągania się w szeregi nasze.

Przyjęcia wreszcie członków robiliśmy zawiste od poświadczenia lekarza, że nowowstępujący w ćwiczeniach udział brać może. Przeważność ta, polecona §. 1. regulaminu zdrowotnego jest konieczną z tego powodu, iż niektóre wady, jak choroby serca i t. p. wykluczają możliwość brania udziału w ćwiczeniach fizycznych. Oględziny sprawował dawniej ś. p. dr. Żuliński, w ostatnich czasach dr. Tadeusz Krobicki, który podjął się takowych z wszelką gotowością i bezinteresownością.

Techniczna strona, t. j. prowadzenie ćwiczeń gimnastycznych w Towarzystwie i szkole Towarzystwa poruczoną była, jak lat poprzednich, tak i w roku ubiegłym p. Antoniemu Durskiemu, jako kierującemu nauczycielowi, którego zastępcami byli pp. Edmund Cenar i Wiktor Tyblewicz.

Obok tego ciała nauczycieli i łącznie z niem, mieliśmy grono nauczycielskie, składające się z 15tu członków (łącznie z nauczycielami), którego zadaniem było, kształcić nauczycieli gimnastyki oraz prowadzić pojedyncze oddziały przy ćwiczeniach członków i uczniów Towarzystwa.

Grono nauczycieli odbywało osobne ćwiczenia pod kierunkiem naczelnika, Antoniego Durskiego, w trzech godzinach w tygodniu.

Dla zwyczajnych członków przeznaczonych było tygodniowo 9 godzin (względnie 6 i 3) dla ćwiczeń, w ten sposób, iż co dnia odbywały się ćwiczenia w godzinach wieczornych od 7mej do 8mej, a nadto przeznaczone były trzy godziny w tygodniu, t. j. we wtorek, czwartek i sobotę, od 6tej do 7mej dla członków wiekiem starszych.

Następne zestawienie przedstawia ruch członków biorących udział w ćwiczeniach:

1. W Lutym 1884 ćwiczących	70	w	6	zast.	3	oddz.	9	godz.
2. „ Marcu „ „	84	„	7	„	3	„	9	„
3. „ Kwietniu „ „	68	„	6	„	3	„	9	„
4. „ Maju „ „	60	„	6	„	3	„	9	„
5. „ Czerweu „ „	58	„	6	„	2	„	6	„
6. „ Lipcu „ „	40	„	4	„	1	„	3	„

7.	w Sierpniu 1884	ćwiczących 40	w 4 zast. 1	oddz. 3	godz.
8.	„ Wrześniu „	„ 59 „ 5	„ 2	„ 6	„
9.	„ Październiku	„ 101 „ 9	„ 3	„ 9	„
10.	„ Listopadzie	„ 113 „ 9	„ 3	„ 9	„
11.	„ Grudniu 1884	„ 120 „ 11	„ 2	„ 6	„

Ta ostatnia zmiana spowodowaną była tem, iż jak Panom wiadomo w Grudniu 1884 sprowadziliśmy się do nowej sali; wreszcie:

12.	W Styczniu 1885	ćwiczących 132	w 11 zast. 2	oddz. 6	godz.
13.	„ Lutym „	„ 136 „ 11	„ 2	„ 6	„

Z powyższego zestawienia wynika, że najmniejszy udział w ćwiczeniach przypadał w letnich miesiącach lipcu i sierpniu, większy zaś w miesiącach wiosny i jesieni, największy zaś w czasie odkąd rozpoczęliśmy ćwiczenia w nowej naszej sali.

W program gimnastyki towarzyskiej wchodziły jako ćwiczenia wspólne:

- 1) ćwiczenia ciężkimi tak miejscowe jak postępowe;
- 2) ćwiczenia rzędowe, głównie bieg trwały.

Jako ćwiczenia postępowe wchodziły w ten program:

Ze skoczni skok w wyż, w dal, w głąb i z pomostu z kombinacjami, dalej woltyże na koniu i koźle;

ze wspinalni prowadzono:

ćwiczenia na żerdziach i linach, na drabinie pionowej i skośnej;

z przyrządów ćwiczono:

na drążku, poręczkach, kółkach, drabinie poziomej i orczyku.

III. Obok ćwiczeń dla członków, utrzymywało Towarzystwo naszą szkołę dla uczniów, a mianowicie:

1. Dla uczniów szkół gimnazjalnych, pod naczelnem kierownictwem p. Antoniego Durskiego, a w oddziałach pod przewodnictwem pp. Cenara, Tyblewicza, Niedźwieckiego i Janikowskiego.

Do szkoły Towarzystwa uczęszczało w roku ubiegłym :

z I. gimnazjum Akademickiego	209	uczniów
z II. „ Niemieckiego	287	„
z IV. „ Polskiego	336	„
	razem	832 uczniów

w godzinach popołudniowych w zimie od 4tej do 6tej; w lecie od 5tej do 7mej, w ten sposób, iż liczba ćwiczących w jednej godzinie (w dawnej sali) nie przekraczała liczbę 40.

Stosunki te zmieniły się, odkąd jesteśmy w nowej sali, gdzie w obszernem miejscu naraz daleko większa liczba w ćwiczeniach udział brać może. Zarządziliśmy też nowy rozkład godzin, według którego dla wszystkich uczniów przeznaczono do nauki gimnastyki dwa razy tak wielką liczbę godzin jak poprzednio.

Tytułem wynagrodzenia za użyte do prowadzenia tych godzin siły nauczycielskie pobiera Towarzystwo nasze za każde gimnazjum po 250 złr. tak, że Towarzystwo za używanie sali, zużycie przyrządów, światło, opał i usługę, żadnej nie bierze zapłaty.

W dawnym szczupłym lokalu, poprzestawało Towarzystwo na tém wynagrodzeniu; odkąd zaś sprowadziliśmy się do nowej sali, stosunki znacznie się zmieniły, a gdy—oprócz wydatków, połączonych z wyprowadzeniem i utrzymaniem nowego gmachu ponosimy podwójne wydatki na opał — oświetlenie i usługę — gdy na konserwację nowych przyrządów zmuszeni jesteśmy osobny utworzyć fundusz — udał się Wydział Towarzystwa do Świetnej Rady szkolnej krajowej z prośbą o powiększenie powyższej dotacyi — przynajmniej za każde gimnazjum do 400 złr. Niewątpimy, że słuszna ta prośba nasza uwzględnioną będzie

2. Dla uczniów szkoły przemysłowej przeznaczone były wieczorne godziny od 8.—9. co wtorku, czwartku i soboty.

3. Jak w roku ubiegłym zaprowadziliśmy i tego roku kurs wakacyjny dla kandydatów na nauczycieli gimna-

styki szkół średnich i seminariów nauczycielskich, a to na mocy przychylnego załatwienia prośby naszej przez JE. P. Ministra wyznań i oświecenia z d. 1. Czerwca 1884 r. l. 10241 i Wys. Rady szkolnej krajowej z d. 14. Czerwca 1884 r. l. 7801.

Kierownictwo tego kursu, który trwał od 17. Lipca do 28. Sierpnia włącznie b. r. oddane było p. Antoniemu Durskiemu, kierującemu nauczycielowi i członkowi komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli gimnastyki w szkołach średnich i seminariach nauczycielskich.

Na kurs uczęszczało 11 kandydatów; takowy obejmował część teoretyczną i praktyczną. O wyniku przedłożyliśmy sprawozdanie Wys. Radzie szkolnej krajowej.

4. W ostatnich czasach otworzyliśmy dla chłopców w wieku od 6 do 12 lat godziny poranne od 11tej do 12tej w poniedziałek, środę i piątek każdego tygodnia, na których godzinach prowadzi ćwiczenia kierujący nauczyciel p. Antoni Durski

Sprawa zaprowadzenia gimnastyki dla kobiet, była przedmiotem kilkakrotnych obrad Wydziału.

Uznając w zasadzie konieczność zaprowadzenia osobnego kursu gimnastyki dla płci pięknej, wydział Towarzystwa polecił komisji *ad hoc* wybranej wypracować wniosek celem zaprowadzenia kursu dla nauczycielek i przedłożenia rzeczy tej Radzie szkolnej krajowej; zdaniem bowiem naszym, kursu dla kobiet otwierać nie możemy, niezapewniwszy się naprzód o siły nauczycielskie płci żeńskiej.

Sprawę tę zostawiamy i zalecamy gorąco przyszłemu Wydziałowi.

Również zamierzaliśmy zaprowadzić naukę szermierki, jednakże z braku przyborów i odpowiednich na teraz funduszów, sprawę tę odroczyć byliśmy zmuszeni.

Jako instytucya utrzymująca szkołę z charakterem publicznym, Towarzystwo nasze wystawiało świadectwa, a to :

1. Adolfowi Julianowi Gamalewiczowi w Jaśle z potwierdzeniem, iż w latach 1871 i 1872 brał udział w ćwiczeniach członków;

2. p. Karolowi Skwarczyńskiemu w Tarnopolu, iż brał udział w ćwiczeniach naszego grona nauczycielskiego, wreszcie

3. p. Grozikowi wydaliśmy duplikat świadectwa złożonego przez tegoż jeszcze w r. 1874 egzaminu z gimnastyki.

Jak długo mieściliśmy się w dawnych lokalnościach, podnajmowało Towarzystwo nasze ubikacye przez siebie zajmowane, z przyrządami i oświetleniem, Towarzystwu ogniowej straży ochotniczej — na ćwiczenia członków tego Towarzystwa. W ostatnich naszych ubikacyach przy ulicy Kurkowej l. 7 przeznaczone były dla tych ćwiczeń godziny wieczorne od 8 $\frac{1}{4}$ do 9 $\frac{1}{4}$, za co płaciła nam straż ochotnicza 15 złr. miesięcznie.

Gdy z powodu urządzenia się w nowym naszym gmachu, ponieśliśmy bardzo znaczne koszta, gdy takowe • obok kosztów opału i oświetlenia nowych ubikacyj nie pozostawałyby w żadnym stosunku do wysokości czynszu opłacanego nam przez straż ochotniczą — zmuszeni byliśmy — przytaczając powyższe powody — wypowiedzieć Wydziałowi Towarzystwa straży ochotniczej „Sokół“ — podnajem naszych lokalności z dniem ostatniego listopada 1884 — pozostawiając wydziałowi tegoż Towarzystwa wolność przedłożenia nam warunków nowej umowy.

Wypowiedzenie to przyjęło Towarzystwo straży ochotniczej i oświadczyło w piśmie swoim z d. 26. Października 1884, iż członkowie tegoż z d. 31. Października 1884 przestają uczęszczać na ćwiczenia do naszej sali.

IV. Według rachunków, przedłożonych Panom w osobnem zestawieniu — wynosiły

a) przychody za czas od 1. Stycznia 1884 do 31. Grudnia 1884 — z zapasem początkowym z r. 1883	5129 złr. 84 ct.
b) rozchody	4914 „ 06 „
pozostało w kasie na rok 1885	<u>215 złr. 78 ct.</u>

Fundusze budowy sali prowadzone były osobno, a ponieważ budowa gmachu nie jest jeszcze ukończoną, nie możemy Panom w tej mierze przedłożyć dokładnych dat.

V. Ze subwencji i darów otrzymało Towarzystwo nasze w roku ubiegłym :

1. Od Wysokiego Sejmu przez Wydział krajowy dar na budowę	3000 złr. — ct.
2. Od Wydziału krajowego zwykłą roczną subwencję	750 „ -- „
3. Od Prześwietnej Reprezentacji miasta Lwowa roczną subwencję	600 „ -- „
4. Od galic. Kasy Oszczędności dar na budowę	1175 „ -- „
5. Od Towarzystwa zaliczkowego urzędników dar na budowę	53 „ 43 „

Prócz tego udzielił nam Magistrat miasta Lwowa cztery stopy 4-metrowego drzewa opałowego. C. k. Komenda wojskowa udzieliła nam, jak w latach ubiegłych, tak i tego roku sześć wolnych kart do pływalni wojskowej, które rozdzieliliśmy między członków Towarzystwa naszego.

Za te subwencje i dary składamy Wys. Sejmowi i Wydziałowi krajowemu, Reprezentacji miejskiej, Kasie Oszczędności i Świetnemu Towarzystwu zaliczkowemu urzędników we Lwowie, wreszcie c. k. Komendzie wojskowej należne podziękowanie.

Na tem miejscu wspomnieć nam następnie należy o darze prezesa Tow. p. Jana Dobrzańskiego, który ofiarował nowe gimnastyczne przyrządy, do nowej naszej sali.

Przyrządy te zamówił we fabryce Kellera w Bielsku kierujący nauczyciel p. Antoni Durski, wysłany w tym celu z ramienia Wydziału do Bielska.

Ostateczny rachunek za te przyrządy, w całości nam oddane, wynosi kwotę 1307 złr. 60 ct.

Zacnemu Prezesowi, niech nam wolno będzie jeszcze raz z tego miejsca za dar tak hojny serdeczne złożyć podziękowanie.

Równie poczuwamy się do obowiązku podziękować niniejszem naszemu Dyrektorowi p. Karolowi Kiselce za dar 100 złr. na krzesła, które sprowadziliśmy w liczbie 240 dla Towarzystwa; p. Brzezińskiemu za dar 1 złr. 60 ct. na fundusz budowy sali; p. Leonowi Bratkowskiemu za bezinteresowne dostarczenie Towarzystwu dwu garniturów umywalni; p. Bergtraunowi Maksowi za wykonany artystycznie kredką i ofiarowany Towarzystwu portret Prezesa p. Jana Dobrzańskiego; p. Błotnickiemu za biust Prezesa naszego; wreszcie pp. Lewickiemu Kazimierzowi, Janowi Klimowiczowi i Antoniemu Przyszlakowi, którzy w każdej potrzebie składali bezinteresowne ofiary na cele Towarzystwa.

Przy tej sposobności dziękujemy Szan. Redakcyom: „Gazety Narodowej“, „Gazety Lwow.“, „Kuryera Lwow.“ i „Dziennika Polskiego“ które przez liczne a bezinteresowne umieszczanie wiadomości o Towarzystwie naszym, przyczyniały się do rozszerzenia o niem wiadomości po całym kraju, a temsamem do jego rozwoju.

Wszystkim tym łaskawym ofiarodawcom i przyjaciółom Towarzystwa naszego jeszcze raz serdeczne „Bóg zapłać!“

VI. Wiadomo Panom ze sprawozdania za r. 1883, iż przedsiębiorstwo budowy gmachu naszego prowadził p. Albin Zagórski, artystyczne zaś kierownictwo p. Kazimierz Kułakowski.

Stosownie do umowy wykończoną została przy końcu roku 1884 wewnętrzna część gmachu do tyła, iż dnia 2. Grudnia 1884 odebraliśmy do użytku salę do ćwiczeń, dwie obszerne szatnie i pokój nauczycieli.

Pod względem wewnętrznego wykończenia sali tudzież umeblowania szatni oddanych nam do użytku postanowiliśmy :

1. Pozostawić na razie tak zwaną ślepa podłogę, na którą przyjdzie parkietowa posadzka po zupełnem ukończeniu wewnętrznej części budynku.

2. Sprowadzić dwa żelazne dźwigary z fabryki Griedla za 1030 złr. 62 ct. z dostawą i umontowaniem. Na dźwigarach tych umieszczonych w poprzek sali i stale wmurowanych — oparte są przyrządy gimnastyczne (z wyjątkiem drabin, opartych o ścianę północną, tudzież owych przyrządów, której jak poręczki, koń, kozioł i t. d. z natury rzeczy niewymagają oparcia o dźwigary).

Za pomocą kólek czyli rolek przesuwane być mogą przyrządy na dźwigarach tych tak, iż sala zastawiona i uposażona bogato w przyrządy, może być każdej chwili i bez wszelkich trudów zupełnie wypróżnioną. Umożliwia to odbywanie wspólnych ćwiczeń, a w danym razie, ułatwia oddanie sali na cele publiczne, jak koncerta, zebrania i t. p.

Kwestyę umieszczenia i rozlokowania przyrządów, rozwiązał nasz nauczyciel kierujący, p. Antoni Durski nader szcześnie, za co należy mu się prawdziwe i rzetelne uznanie.

3. Ustawiliśmy w sali cztery piece żelazne z fabryki Friedlanda, konstrukcyi Rychnowskiego.

Ogólny rachunek za piece te wynosi 728 złr.; w innych ubikacyach mamy zwykle piece kamyczkowe.

4. Z umeblowaniem szatni postanowiliśmy wstrzymać się z powodu świeżości murów i ograniczyć do zaspokojenia najniezbędniejszych potrzeb pod tym względem.

5. Zaprowadziliśmy oświetlenie gazowe sali i frontowej szatni.

Ogólny rachunek towarzystwa gazowego opiewający na kwotę 1316 złr. 57 ct. mamy wyrównać w kwartalnych ratach w ciągu 5 lat.

Stosunki ze sąsiadami gmachu naszego zostały w ten sposób uregulowane, iż od strony wschodniej właściciel realności i sąsiad nasz p. Momocki Franciszek w zamian za odstąpiony mu skrawek gruntu objętości 10·81 □ m. udzielił nam prawa oparcia i używania muru swojej realności do wysokości drugiego piętra, przezco odpadła potrzeba wznoszenia muru w budynku naszym od strony wschodniej.

Umowę notaryalnie zawartą przedłożyliśmy gminie miasta Lwowa, jako ewentualnej naszej prawnastępczyni, do potwierdzenia.

Co do sąsiedztwa od strony północnej, wszelkie rokowania z właścicielką odnośnej realności co do nabycia od tejże skrawków gruntu, ewentualnie odstąpienia z naszej strony praw używania muru naszego budynku, nie doprowadziły do żadnego rezultatu.

Sprawa ta była z tego powodu ważną, iż w razie pomyślnego jej załatwienia mogliśmy byli powiększyć salę w długości o pół metra. Jednakże spotkaliśmy się po drugiej stronie z tak wygórowanemi żądaniem, iż — jak już nadmieniono — rzecz po myśli naszej żadną miarą załatwić się nie dała.

Co do funduszków budowy, wiadomo Panom z zeszłorocznego sprawozdania, że Prezes Towarzystwa naszego po wyczerpaniu własnych naszych funduszków przyrzekł wspierać nas osobistym kredytem. W uznaniu tej hojności oraz zasług położonych około rozwoju Towarzystwa naszego, uchwalił Wydział przedłożyć Panom wniosek — udzielenia czcigodnemu Prezesowi naszemu, p. Janowi Dobrzańskiemu godności członka honorowego; godności najwyższej, jaką Towarzystwo nasze udzielić może, a jaką przedtem nikomu jeszcze nie udzieliło. Wniosek ten przyjęliście Panowie jednogłośnie na nadzwyczajnem walnem Zgromadzeniu z d. 21. Czerwca 1884, a w wykonaniu tej uchwały, wręczył Wydział czcigodnemu Prezesowi naszemu — ozdobny dyplom

na członka honorowego, zaopatrzony podpisami członków Wydziału i grona nauczycielskiego. Zarazem uchwaliliśmy umieścić w murach gmachu naszego tablicę pamiątkową, która świadczyć będzie po wieczne czasy, że i my mieliśmy ludzi, co wspierali dążenia nasze nietylko słowem ale i czynem. Trwalej zaś niż w marmurze zapisaną jest i będzie w sercach naszych wdzięczność i pamięć dla dzielnego Prezesa naszego.

W celu wywiązania się z powyższych obowiązków i uzyskania funduszków na dalszą budowę gmachu, otrzymaliśmy już dawniej przyrzeczenie od Świetnej galic. Kasy Oszczędności, iż pożyczka udzieloną nam będzie na hipotekę gmachu jeśli budynek w części przynajmniej ukończony zostanie.

Przed zaciągnięciem pożyczki tej zmuszeni byliśmy udać się do Świetnej Reprezentacji gminy miasta Lwowa z prośbą o udzielenie nam zezwolenia na zaciągnięcie takowej.

Wiadomo Panom bowiem, że gmina miasta Lwowa, odstąpiła nam kontraktem darowizny z d. 31. Stycznia 1882 grunt pod budowę pod l. 876 $\frac{1}{4}$, zastrzegając sobie, iż własność gruntu tego przechodzi napowrót bezpłatnie na rzecz gminy, jeśliby:

1. Towarzystwo na tym gruncie w przeciągu lat 3 nie postawiło budynku;
2. jeśliby Towarzystwo rozwiązane zostało; i
3. jeśliby budynek nasz z jakiegokolwiek przyczyny — jako zakład gimnastyczny używany być przestał, które to prawa zaintabulowane są na gruncie l. 876 $\frac{1}{4}$.

Jak Panom również wiadomo grunt l. 876 $\frac{1}{4}$ okazał się za szczupły i Towarzystwo nasze nabyło sąsiednią realność l. 409 $\frac{1}{4}$ na własność.

Otóż gmina miasta Lwowa załatwiła' prośbę naszą co do przyzwolenia na pożyczkę stanowczo w ten sposób, iż uczyniła zawisłem udzielenie tego zezwolenia od tego, jeśli Towarzystwo rozciągnie powyższe zastrzeżenia zainta-

bulowane na gruncie l. 876 $\frac{1}{4}$ na rzecz gminy, także na nasz grunt własny l. 409 $\frac{1}{4}$.

Sprawa ta była przedmiotem obrady nadzwyczajnego walnego Zgromadzenia z d. 21. Czerwca 1884, na którym uchwaliliście Panowie przychylić się w zupełności do żądania Prześwietnej gminy miasta Lwowa.

Gdy w ten sposób usunięte są wszelkie przeszkody co do zaciągnięcia w mowie będącej pożyczki, gdy gmach nasz do użytku oddany nam został, udzieliła nam Świetna galic. Kasa Oszczędności przyzwolenie na pożyczkę do wysokości 27.000 złr.

Kwestya zrealizowania pożyczki tej, t. j. udzielenia Wydziałowi Towarzystwa upoważnienia do podjęcia takej, będzie przedmiotem obrady dzisiejszego Szan. Zgromadzenia — jako ustęp 3 porządku dziennego.

Odnośnie do sprawy budowy nadmieniamy wreszcie, iż uchwaliliśmy zanieść prośbę do kraj. Dyrekcyi Skarbu o uwolnienie od płacenia podatków, albowiem zakład nasz w myśl ustaw obowiązujących nie należy do owych, którym wolność z mocy ustaw przysłuża.

Nie wątpimy, że prośba ta pomyślny odniesie skutek, zwłaszcza gdy w szkole naszej kształcimy setki młodzieży szkolnej, gdy z drugiej strony wszystkie ubikacye przeznaczone są na cel publiczny i z żadnej części nie pobieramy czynszów mieszkalnych. W końcu winniśmy naznaczyć, iż w wykonaniu uchwały walnego Zgromadzenia z dnia 16. Marca 1884 — zanieśliśmy do Wys. Namiestnictwa prośbę o pozwolenie zbierania składek na pomnożenie funduszków budowy sali — która prośba właśnie w ostatniej chwili przychylnie dla nas załatwioną została.

Od przyszłego Wydziału zależeć będzie korzystnie wyzyskać zezwolenie to, którą rzecz pozostawiamy przyszłemu Wydziałowi.

VII. Najdzielniejszym reprezentantem naszym na zewnątrz był „Przewodnik gimnastyczny“, organ Towarzystwa naszego.

Redakcją „Przewodnika“ zajmował się, jak lat poprzednich, wiceprezes Towarzystwa ś. p. dr. Tadeusz Żuliński, już zaś w czasie jego choroby, utworzyliśmy, jako organ doradczy, komitet redakcyjny, do którego składu wchodzi: kaźdoczesny dyrektor, sekretarz, bibliotekarz, administrator i nauczyciel kierujący (względnie tychże zastępcy).

Komitet ten objął w ostatnich czasach i już w tym roku 1885 po śmierci ś. p. Żulińskiego redakcję faktycznie, proponując na odpowiedzialnego redaktora tymczasowo p. Antoniego Durskiego.

Z propozycją tą zgodził się Wydział Towarzystwa, pozostawiając sobie czas do rozpatrzenia się, komu odpowiedzialną redakcję stale poruczyć należy, przyjmując zasadę, iż ze względu na kierunek pisma naszego pedagogiczno - higieniczny najodpowiedniejszą będzie osobistość, zajmująca w świecie pedagogicznym albo lekarskim wybitne stanowisko.

Administracją „Przewodnika“ prowadził, jak lat poprzednich tak i w ubiegłym roku członek Towarzystwa p. Feliks Bieńkowski; wreszcie kontrolę nad przesyłką egzemplarzy, przeznaczonych dla członków Towarzystwa poruczyliśmy pierwotnie bibliotekarzowi, a następnie w najnowszych czasach członkowi Towarzystwa p. Edmundowi Włoszyńskiemu.

Administracja dostarczała Dyrekcji Towarzystwa miesięcznie 300 egzemplarzy „Przewodnika“ dla członków i obowiązana była po nad ową liczbę w razie potrzeby dostarczać Towarzystwu roczniki „Przewodnika“ za cenę 1 złr., półroczniki za 50 ct., wreszcie pojedyncze numera po 10 ct. Ze strony zaś Towarzystwa, otrzymywała Administracja organu naszego subwencyę roczną w kwocie 300 złr., wypłacaną w miesięcznych ratach.

Uporządkowanie sprawy opłat za „Przewodnik“ poruczyliśmy osobnej komisji, która wypracowała wnioski oraz osobny regulamin czasopismowy i biblioteczny.

Regulamin ten przyjęty i uchwalony przez Wydział, rozesłany został Panom przy numerze grudniowym „Przewodnika“ z r. 1884.

Dla zapewnienia bytu „Przewodnika“ naszego, podniesiono, uchwałą walnego zgromadzenia z d. 16. Marca 1884 opłatę wkładek wszystkich członków rocznie na 1 złr., którą z góry za cały rok, obok zwykłych wkładek opłacać należało. Ażeby zaś ułatwiać spłatę tego dodatku, oraz nie zmuszać członków wstępujących w ciągu roku do uiszczenia jej w całości, utrzymywaliśmy w mocy dawne postanowienia Wydziału, pozwalając spłaty powyższego dodatku w miesięcznych ratach po 10 centów.

W roku 1884 wynosił nakład „Przewodnika“ 650 egzemplarzy.

Z tego otrzymywało:

1. Towarzystwo (dla członków)	300 egzempl.
2. Nienależący do Tow. prenumeratorowie	165 „
3. Redakacye, Czytelnie, Towarzystwa, współpracownicy i t. p. bezpłatnie	115 „
Razem	<u>580 egzempl.</u>

Obrót kasowy przedstawia następujące cyfry wedle rachunków przedkładanych Wydziałowi i przez tenże aprobowanych:

	Dochody:	Wydatki:
W Styczniu *)	136 złr. 15 ct.	66 złr. 50 ct.
W Lutym	70 „ 49 „	31 „ 63 „
W Marcu	54 „ 32 „	34 „ 11 „
W Kwietniu	29 „ 16 „	31 „ 76 „
W Maju	21 „ 50 „	33 „ 71 „
W Czerwcu	16 „ 30 „	32 „ 11 „
W Lipcu	17 „ 52 „	2 „ 96 „
W Sierpniu	70 „ 39 „	95 „ 33 „
W Wrześniu	31 „ — „	48 „ 20 „
W Październiku	31 „ 38 „	37 „ 90 „
W Listopadzie	34 „ — „	31 „ 43 „
W Grudniu	53 „ 41 „	62 „ 83 „
Razem	<u>565 złr. 62 ct.</u>	<u>508 złr. 47 ct.</u>
Pozostało w kasie na rok 1885		57 złr. 15 ct.

*) Razem z pozostałością z poprzedniego roku w kwocie 61 złr. 51 ct.

VIII. Z uroczystości i zabaw, urządzonych przez Towarzystwo nasze podnosimy przedewszystkiem dwie, które stanowić będą epokę w dziejach Towarzystwa naszego: były niemi: uroczystość założenia kamienia węgielnego pod budowę sali, odbyta dnia 1. Czerwca 1884, tudzież uroczystość sprowadzenia się do nowej sali dnia 2. Grudnia 1884. Obie zagaikł Prezes Tow. p. Jan Dobrzański, pierwszą przy licznych udziale publiczności i reprezentantów władz rządowych, krajowych i autonomicznych, drugą tylko przy udziale publiczności, gdyż solenne otwarcie sali, odłożyliśmy do czasu zupełnego wykończenia budynku. Przy pierwszej złożyliśmy do kamienia dokument pamiątkowy, zawierający historję Towarzystwa zredagowany w językach polskim i ruskim przez ś. p. dr. T. Żulińskiego, ostatnią zaś uroczystość zakończono ćwiczeniami członków i wspólną ucztą daną przez członków Towarzystwa na cześć Prezesa naszego p. Jana Dobrzańskiego.

Reduta z d. 26. Lutego 1884 urządzona na pomnożenie funduszów budowy gmachu naszego przyniosła czystego dochodu 284 złr. 75 ct., festyn zaś z d. 8. Czerwca 1884 powiększył rzeczony fundusz o kwotę 323 złr. 28 ct., wreszcie z odczytu p. Stanisława Konopki, urzązonego na cel powyższy d. 24. Marca 1884 uzyskaliśmy 37 złr. 25 ct.

Odkąd sprowadziliśmy się do własnego gmachu, urządzając Towarzystwo nasze w godzinach po południowych dni świątecznych koncerta muzyki wojskowej we własnej, największej we Lwowie sali gimnastycznej.

Powodzenie, jakim się cieszyły i cieszą powyższe zabawy i uroczystości, udział w nich bardzo liczny publiczności, przyczynia się — obok powiększenia naszych dochodów — także do spopularyzowania idei i dążności naszych jest zarazem dowodem, iż pozyskaliśmy szeroko sympatyę i liczyć możemy na stałe koło przyjaciół.

Jak lat ubiegłych, obchodziliśmy i w tym roku w gronie członków uroczystości łamania opłatkiem i święconego jaja.

Gdy mowa o uroczystościach, wspomnieć nam wypada o odwiedzinach Sokołów czeskich w Sierpniu ubiegłego roku w Krakowie, na którą Towarzystwo nasze wysłało z łona swego deputacyę z Prezesem, p. Janem Dobrzańskim na czele.

Opisy uroczystości Krakowskich podały obszernie dzienniki, tudzież „Przewodnik“ nasz z Sierpnia i Września.

Jakkolwiek uroczystość ta odbyła się w Krakowie, nie pozostała jednak bez wpływu na Towarzystwo nasze we Lwowie. Dała nam sposobność do zawiązania bliskich szczerych i przyjacielskich stosunków z bratnimi Sokołami czeskimi, do przypatrzenia się z bliska owocom pracy i zabiegów około idei, której sztandar podniosło także Towarzystwo nasze.

Poruszenie spraw tych dało powód szerokiej publiczności do zainteresowania się i rozpatrzenia bliżej w naszym Towarzystwie: zatem ruch członków znacznie powiększył się i obudziła się chęć zawiązywania towarzystw lub filii naszego Sokoła. Dowodem tego liczne zapytania i żądania statutów z Poznania, Inowrocławia, Krakowa, Kołomyi, Stryja i t. d.

Szczególnie jedna sprawa nader ważna poruszoną i podniesioną została przez uroczystości powyższe: sprawa wspólnych ubiorów dla członków naszego Towarzystwa.

Zachęceni wystąpieniem jednolitem Sokołów czeskich, postanowiliśmy rzecz tę ściślej poddać rozwadze i po wysłuchaniu wniosków wydelegowanej w tym celu komisji, postanowiliśmy powołać do życia dawną uchwałę walnego Zgromadzenia, nakładającą na członków Towarzystwa obowiązek używania przy uroczystych wystąpieniach wspólnego ubioru.

Uchwałę tę podaliśmy Panom do wiadomości, a w jednym z najbliższych numerów „Przewodnika“ naszego, znajdziecie Panowie bliższe szczegóły co do kroju i koloru naszych wspólnych ubiorów.

Dalsze wykonanie i przeprowadzenie uchwały tej polecamy gorąco przyszłemu Wydziałowi tem bardziej, że

wkrótce przyjdzie nam w murach naszych przywitać braci czeskich.

Na smutną uroczystość pogrzebu Tyrsza, dzielnego reprezentanta i krzewiciela idei Sokolskiej w Czechach, przesłaliśmy wieniec i telegram z kondolencją — jaki zaś udział wzięło Towarzystwo nasze w również smutnym obrzędzie pogrzebu naszego wiceprezesa — w świeżej Panów pozostaje pamięci.

Niech nam wolno będzie zaznaczyć, że przez gremialne i liczne wystąpienie przy odznakach i pod własnym sztandarem, zaznaczyliśmy solidarność i byt poważnego Stowarzyszenia.

IX. Doskonałem świadectwem rozwoju i żywotności Towarzystwa naszego są filie czyli oddziały, o których z kolei rzeczy mówić nam wypada.

Wydział Towarzystwa naszego uchwalił wydawać dla zawiązujących się w kraju naszym towarzystw zezwolenia tej treści „iż Wydział Towarzystwa naszego jako centralnego zezwala na zawiązanie filii“. Oświadczenia takie przesłaliśmy do Stanisławowa i Tarnowa, gdzie filie naszego Towarzystwa już są ukonstytuowane i odnośne statuta ze strony Namiestnictwa potwierdzone. Również przesłaliśmy oświadczenie takie do Kołomyi, gdzie zawiązanie filii naszej jest w toku. Prócz tego przesłaliśmy statuta Towarzystwa naszego komitetom, zajętem zawiązaniem samoistnych towarzystw gimnastycznych bądź filii w Krakowie, Inowrocławiu, Poznaniu i Stryju.

Z tego miejsca zasyłamy przyjaciółom naszym serdeczne „Szczęść Boże!“ w podjętej pracy — przyczem nie możemy pominąć uwagi, że zdaniem naszym, zawiązywanie filii czyli oddziałów zamiast samoistnych towarzystw, leży tak w naszym interesie jak i interesie powstającej instytucji, gdyż z jednej strony ułatwia to powołanie spieszne do życia powstającej instytucji na podstawie opracowanych

już i potwierdzonych statutów, z drugiej strony tylko w ten sposób utrzymamy jedność i łączność i potrafimy zlać się w jedno kiedyś — wielkie ognisko.

X. Obok Wydziału fungowały w Towarzystwie naszym — jako organa doradcze i wykonawcze Wydziału następujące stałe komitety i komisye:

1. Komitet budowlany

pod przewodnictwem Prezesa Towarzystwa, w którego skład wchodziłi pp. Janowski, Setti, Durski, Lang, Hochberger, Bieńkowski i dr. T. Żuliński. Komitet objawiał zdania i udzielał opinie w sprawach dotyczących budowy gmachu Towarzystwa naszego, a każda uchwała Wydziału pod tym względem, zapadała po porzednim zasięgnięciu opinii tego Komitetu.

Obok niego mieliśmy

2. Komitet zabawowy

do którego składu należeli pp.: dr. Łuczkiwicz Kazimierz (przewodniczący), Zagórski (sekretarz), Dursk, Lang, Małaczyński, Małecki, Janikowski, Stachurski, Przyszlak, Pawlikowski, Wallek, Włoszyński Edmund i Homiński Kazimierz. — Zadaniem tego Komitetu było rozbudzać życie towarzyskie.

O ile i jak komitet wywiązywał się z tego zadania — należy sąd do was, Panowie — naszym zaś obowiązkiem zaznaczyć, że ruchliwość i zawsze gotowe chęci członków tego komitetu podawały nam nietylko sposobność szybkiego wykonania uchwał Wydziału, ale w wielu wypadkach, otrzymaliśmy od tego komitetu pierwsze myśli i inicjatywy do urządzania zabaw towarzyskich i uroczystości.

Reduta w salach teatralnych, festyn na Górze Zamkowej, odczyt p. Stanisława Konopki, wycieczka do Krakowa na powitanie Sokołów czeskich, niedzielne koncerty muzyki wojskowej w nowej sali naszej, wreszcie ćwiczenia kilkakrotne przy muzyce: oto okoliczności, w których komitet

ten rozwijał swoją działalność, a która we wdzięcznej Pańców z pewnością zapisze się pamięci.

Z tego komitetu otrzymaliśmy myśl zaprowadzenia jednolitych odznak przy uroczystych wystąpieniach członków Towarzystwa na zewnątrz, projekt zaprowadzenia wspólnych ubiorów dla członków Towarzystwa, projekt utworzenia kółka śpiewaków, myśl rozpisania konkursu dla marszu Sokołów, wreszcie liczne projekta wycieczek towarzyskich, odczytów, zabaw i koncertów.

Wynika stąd, jak szczęśliwa była myśl utworzenia takiego stałego komitetu i jak zależy nam na tem powinno, iżby komitet nadal stale fungował.

Zwracamy na tę okoliczność szczególną i bacznią uwagę przyszłego Wydziału naszego.

Dalej mieliśmy w ostatnich czasach utworzony stały

3. Komitet redakcyjny

jako organ doradczy odpowiedzialnego redaktora naszego „Przewodnika“.

Wreszcie równie w ostatnich czasach złożony 4. Komitet, decydujący o oddawaniu sali naszej na chwilowe cele publiczne, do którego składu wchodzi: każdoczesny dyrektor, gospodarz i skarbnik Towarzystwa — względnie tychże zastępcy. Oczywiście, że decyzje tego komitetu wymagają aprobaty Wydziału w każdym szczególnym wypadku.

XI. Katalogi uczniów oraz czynności kancelaryjne prowadził urzędnik Towarzystwa p. Artur Zimmermann.

Nakoniec winniśmy wyjaśnić, iż uznając konieczność legitymacji woźnego Towarzystwa i w celu uniknienia nadużyć, szczególnie przy ściąganiu przez tegoż zaległych wkładek od członków Towarzystwa, uchwaliliśmy umundurować woźnego naszego na koszt Towarzystwa, oraz, że z powodu zwiększonych czynności tegoż, zmuszeni byliśmy w najnowszych czasach przyjąć drugiego stałego woźnego.

Na tem kończymy, składając nasze mandaty i dziękując za zaufanie jakim nas Panowie obdarzyliście.

Jakikolwiek będzie sąd Was o naszej działalności — prosimy o przyjęcie zapewnienia, iż chęci nasze były jak najlepsze, iż kierowaliśmy się przy każdej czynności myślą o dobro i rozwój Towarzystwa. Że tak było, że przy każdej sprawie byliśmy tam, gdzieście nas powołali. świadczy choćby ta drobna na pozór — a jednak w życiu towarzystw naszych nader ważna okoliczność, iż w ciągu całego roku nie rozeszło się z braku kompletu ani jedno posiedzenie Wydziału, iż między zarządem a ciałem nauczycielskiem zupełna panowała ufność i zgoda.

Takiej harmonii — życzymy Wam, Szanowni Panowie, i Towarzystwu na przyszłość z całej duszy.

Ustępując ze stanowiska jakim nas Panowie zaszczyliciliście — kończymy serdecznem życzeniem: „Szczęść Boże uczciwej pracy!“

Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ we Lwowie.

		zł.	ct.
D o c h o d y.			
1	Stan kasy z dniem 1. Stycznia 1884 .	306	28
2	Subwencya Wydziału krajowego	1.125	—
3	Subwencya gminy miasta Lwowa	600	—
4	Dochód z reducy	284	75
5	Rada szkolna krajowa, za wakacyjny kurs nauczycielski	250	—
6	Rada szkolna krajowa, opłata za naukę gimnastyki uczniów gimnazyalnych	803	60
7	Ochotnicza straż ogniowa „Sokół“, za podnajem sali gimnastycznej	150	—
8	Wpisowe od członków i uczniów	151	75
9	Wkładki członków założycieli	26	50
10	Wkładki członków wspierających	385	41
11	Wkładki członków zwyczajnych i uczniów	1.025	05
12	Nadzwyczajne datki członków i uczniów	5	—
13	Rozmaite dochody	16	50
Zgodnie		5.129	84

We Lwowie, dnia 1. Stycznia 1885.

Zamknięcie rachunku za rok 1884.

W y d a t k i.		zł.	ct.
1	Czynsz	450	—
2	Opał	133	63
3	Oświetlenie	79	85
4	Płace	2.636	—
5	Remuneracye za rok 1883 i 1884	135	—
6	Zapomogi	10	—
7	Wydawnictwo „Przewodnika gimnast.“	300	—
8	Asekuracya gmachu	21	91
9	Kupno sztandaru	110	39
10	Druki i roboty litograficzne	91	15
11	Przydzielono do funduszu budowy sali	234	75
12	Przydzielono do funduszu zabawowego	50	—
13	Założenie kamienia węgielnego pod nowy gmach	120	60
14	Koszta podróży	73	73
15	Wydatki administracyjne	467	05
	Suma	4.914	06
16	Stan kasy z dniem 31. Grudnia 1884	215	78
	Zgodnie	5.129	84

Aleksander Lewakowski
skarbnik.

Obrót kasowy w roku 1884.		Dochody		Wydatki	
1	Stan kasy z dniem 1. Stycznia 1884 r.	306	28	—	—
2	Styczeń 1884	202	01	467	08
3	Luty "	229	25	246	12
4	Marzec "	577	05	237	19
5	Kwiecień "	503	—	672	59
6	Maj "	240	85	251	66
7	Czerwiec "	192	80	226	04
8	Lipiec "	535	25	450	87
9	Sierpień "	389	40	476	37
10	Wrzesień "	156	25	246	39
11	Październik "	285	55	412	78
12	Listopad "	837	20	437	11
13	Grudzień "	674	95	789	86
14	Stan kasy z dniem 31. Grudnia 1884	—	—	215	78
Zgodnie .		5.129	84	5.129	84

We Lwowie, dnia 1. Stycznia 1885.

Aleksander Lewakowski
skarbnik.

LISTA

członków Towarzystwa gimnastycznego „Sokół“
we Lwowie z dniem 31. Grudnia 1884.

A) Założyciele.

1. Dobrzański Jan, właściciel i redaktor „Gaz. Narod“.
2. Hoffmann Maurycy, właściciel realności.
3. Ekscel. hr. Potocki Alfred, właściciel dóbr.
4. Richtmann Zygmunt, właściciel realności.
5. Rucker Zygmunt, aptekarz.
6. Simon Edward, dyrektor gal. Banku kredytowego.

B) Członkowie wspierający i zwyczajni.

7. * Abl Teofil, urzędnik kolei Karola Ludwika.
8. Abgarowicz Józef, urzędnik Wydziału krajowego.
9. * Adam Karol, technik.
10. Algierski Kasper, nauczyciel gimnazyalny.
11. Alscher Wilhelm, typograf.
12. * Amirowicz Stanisław, urzędnik gal. Towarzystwa gospodarskiego.
13. * Arłamowski Bolesław, urzędnik Magistratu.
14. Armatys Gustaw, urzędnik Banku hipotecznego.
15. Dr. Balasits August, profesor uniwersytetu.
16. Dr. Balzer Oswald, docent uniwersytetu.
17. Bałaban Wincenty, koncypient Prokuratoriji skarbu.
18. Bardasz Ferdynand Stanisław, kupiec
19. Baron Władysław, prywatysta.
20. Baurowicz Wincenty, właściciel realności.
21. * Bazarowski Łukasz, krawiec.
22. * Bergtraun Maks, fotograf.

* Członkowie zwyczajni odznaczeni gwiazdką.

23. Bernaczek Juliusz, radca Sądu krajowego.
24. Bętkowski Władysław, urzędnik Namiestnictwa.
25. * Bielawski Mieczysław, inżynier.
26. * Bienkowski Feliks, inżynier Wydziału krajowego.
27. Biera Władysław, kandydat adwokatury.
28. Bilesz Józef, urzędnik Namiestnictwa.
29. Biliński Teodor, adjunkt Dyrekcyi domenów.
30. Bilwin Stanisław, komisarz kraj. Dyrekcyi skarbu.
31. * Blauth Jan, inżynier Wydziału krajowego.
32. Bojarski Alfred, urzędnik techniczny Magistratu.
33. * Bogdanowicz Józef, pomocnik handlowy
34. * Bogdanowicz Józef, akademik.
35. * Bogdanowicz Kajetan, akademik.
36. * Bogdanowicz Stanisław, akademik.
37. * Borkowski Jan, typograf.
38. Brason Henryk, urzędnik pocztowy.
39. Bromilski Jan, pomocnik handlowy.
40. * Bruchnalski Kazimierz, akademik.
41. Dr. Bylina Józef, koncypient Prokuratoryi skarbu.
42. Charanza Alojzy, urzędnik pocztowy.
43. Chmielewski Władysław, urzędnik Magistratu.
44. Chudzikiewicz Walenty, prywatny oficyalista.
45. * Czarnik Bronisław, urzędnik Zakładu narod. imienia Ossolińskich
46. * Czarnik Kazimierz, praktykant sądowy.
47. Czerszyk Jan Kanty, inspektor kolei Karola Ludw.
48. Czykaluk Stanisław, prawnik.
49. * Dajewski Mieczysław, nadinspektor straży skarbowej.
50. * Dańczewski Grzegorz, urzędnik wojskowy.
51. * Dembiński Stanisław, kontrolor kolei Karola Ludw.
52. * Devechy Fryderyk, magister farmacyi.
53. Dobrowolski Jan, właściciel kawiarni.
54. Dobrowolski Kazimierz, akademik.
55. * Dobrzański Bronisław, nauczyciel gimnazyalny.
56. * Dolnicki Leon, akademik.
57. Drągowski Zygmunt Stanisław, właściciel realności.
58. Dresler Willibold, kupiec.
59. * Drozdowski Karol, kandydat adwokatury.
60. * Drozdowski Ludwik, inżynier kolei Karola Ludwika.
61. Dudziński Fryderyk, prywatysta.
62. Dr. Duleba Bronisław, koncepista Wydz. krajowego.
63. * Durski Antoni, kierujący nauczyciel szkoły gimnast. „Sokoła“.
64. * Durski Jan, urzędnik podatkowy.

65. Dybowski Kazimierz, słuchacz praw.
66. * Dyrdoń Paweł, asystent politechniki.
67. * Hr. Dzieduszycki Leon, urzędnik gal. Towarzystwa kred. ziemskiego.
68. Dzierżanowski Józef, prywatysta.
69. Dr. Dziędzielewicz Antoni, kandydat adwokatury.
70. Dr. Ekielski Józef, sekretarz Wydziału krajowego.
71. Erlacher Józef, prywatysta.
72. * Exner Waleryan, urzędnik telegrafu.
73. Feit Piotr, majster ciesielski.
74. Fontanna Maryan, akademik.
75. Frank, sędzia powiatowy w Szczercu.
76. * Freund Stanisław, inżynier - mechanik.
77. Frey Dawid, prawnik.
78. Freyberger Wiktor, urzędnik bankowy.
79. * Früauff Antoni, urzędnik pocztowy.
80. * Frühling Józef, asystent politechniki.
81. Gajewski Józef, inżynier kolei Karola Ludwika.
82. Dr. Gajewski Ksawery, adwokat krajowy.
83. Galecki Henryk, nauczyciel.
84. Garczyński Franciszek, urzędnik Banku kredytowego.
85. Gasperski Julian, majster kominiarski.
86. Gąsiorowski Ferdynand, rewident gal. Kasy oszczęd.
87. Gerzabek Ferdynand, technik.
88. Gesang Samuel, prawnik.
89. Gigel Jan, pomocnik handlowy.
90. Glanz Kazimierz, akademik.
91. Glixelli Juliusz, urzędnik Banku hipotecznego.
92. Gołąb Franciszek, technik.
93. * Dr. Gostyński Józef, lekarz.
94. Goralski Ferdynand, krawiec.
95. Grabiński Dyonizy, prawnik.
96. Groblewski Zygmunt, notaryusz w Winnikach.
97. Grzębski Edmund, prof. szkoły realnej w Jarosławiu.
98. Gubrynowicz Władysław, księgarz.
99. * Gudiens Antoni, pomocnik handlowy.
100. Gulay Jan, urzędnik telegrafu.
101. * Guszalewicz Eugeniusz, akademik.
102. Br. Halbritter Władysław, adjunkt tabuli krajowej.
103. Hampel Władysław, nauczyciel.
104. Haraszkiewicz Franciszek, nauczyciel.
105. * Heck Korneli, urzędnik Zakładu narodow. imienia Ossolińskich.
106. * Heintsch Piotr, urzędnik kolei państwowej.

107. Hendrich Ferdynand, kupiec.
108. Hepp Józef, technik.
109. * Herbert Gustaw, adjunkt podatkowy.
110. Hoffmann Andrzej, akademik.
111. Hoffmann Hieronim, nauczyciel.
112. * Homiński Kazimierz, słuchacz medycyny.
113. Hordyński Stanisław, referent szacunkowy.
114. Horodyński Ksawery, agronom.
115. Horodyski Karol, typograf.
116. * Dr. Horodyski Korczak Józef, koncepista Namiest.
117. * Horodyski Korczak Tomasz, prawnik.
118. * Hoszowski Justyn, oficyał kraj. Dyrekcyi skarbu.
119. Hubel Antoni, urzędnik kraj. Dyrekcyi skarbu.
120. * Hubel Jan, urzędnik Towarz. kredyt. ziemskiego.
121. * Huberth Juliusz, typograf.
122. Huczkowski Włodzimierz, urzędnik pocztowy.
123. Hückel Władysław, filozof.
124. Ibjąński Wacław, inżynier cywilny.
125. * Issakowicz Teofil, prawnik
126. Iżak Włodzimierz, artysta opery.
127. * Jabłonowski Jerzy, urzędnik Wydziału krajowego.
128. * Jahn Emil, prywatysta.
129. Jaklitsch Ludwik, pomocnik handlowy.
130. * Jakubowski Jan, urzędnik tabuli krajowej.
131. Dr. Jamiński Dyonizy, adwokat krajowy.
132. * Janikowski Władysław, urzędnik Wydz. krajowego.
133. * Janko Kazimierz, askultant sądowy.
134. Jankowski Józef, inżynier Wydziału krajowego.
135. * Janowski Józef, architekt.
136. Jaremowicz Wiktor, nauczyciel w Winnikach.
137. Jarocki Maryan, inżynier kolei Karola Ludwika.
138. Jastrzębski Alfons, magister farmacyi.
139. * Jastrzębski Kazimierz, praktyk. koncept. Namiest.
140. Jantz Władysław, właściciel realności.
141. * Jędrzejowski Konstanty, urzęd. koncept. Wydz. kraj.
142. Kafiński Waleryan, kandydat adwokatury.
143. Kłmiński Jozef, pomocnik handlowy.
144. * Karpuszek Seweryn, inżynier Wydziału krajowego.
145. Kattner Franciszek, typograf.
146. Kauczyński Antoni, auskultant sądowy.
147. Kellhofer Emanuel.
148. Kędzior Andrzej, inżynier Wydziału krajowego.
149. Kirschner Józef, kupiec.
150. Kiselka Karol, właściciel dóbr.

151. * Kleiner Herman, inżynier-elew kolei Karola Ludw.
152. * Kobylański Mieczysław, technik.
153. * Koch Rudolf, urzędnik kraj. Dyrekcyi skarbu.
154. * Kocowski Włodzimierz, słuchacz filozofii.
155. Koczorowski Jan, urzędnik skarbowy.
156. Kołodkiewicz Feliks, geometra.
157. * Kopystyński Tadeusz, nauczyciel gimnazyalny.
158. * Korpiński Maryan, praktykant sądowy.
159. * Kosiński Stanisław, askultant sądowy.
160. Kostecki Platon, literat.
161. * Kostkiewicz Józef, typograf.
162. * Kostrakiewicz Włodzimierz, inżyn.-elew kolei Karola Ludwika.
163. * Kossowicz Stanisław, prawnik.
164. Kościuk Franciszek, typograf.
165. Koźnierski Atanazy, kupiec.
166. Kowalówka Walenty, Dyrektor szk. im. Konarskiego.
167. Kowalski Teodor, abiturient.
168. Dr. Kozłowski Michał, nauczyciel gimn. w Przemyśle.
169. Kozłowski Stanisław, kantorzysta.
170. * Köhler Gustaw, słuchacz praw.
171. * Köller Hieronim, słuchacz praw.
172. Krasucki Władysław, nauczyciel.
173. * Kriegseisen Józef, urzędnik techn. Namiestnictwa.
174. * Krimmer Rudolf, kupiec.
175. * Krise Jan, zegarmistrz.
176. Krobicki Leon, inżynier starostwa w Kołomyi.
177. Krogulski Seweryn, urzędnik Wydziału krajowego.
178. Krumpholz Tadeusz, pomocnik handlowy.
179. * Krzyżanowski Józef, mechanik.
180. Kubicki August, ekspedytor pocztowy.
181. Kuczabiński Wincenty, kupiec.
182. * Kulczycki Edward, urzędnik Tow. kred. ziemskiego.
183. * Kulczycki Włodzimierz, słuchacz filozofii.
184. Kułakowski Kazimierz, inżynier.
185. Kurzweil Jan, urzędnik sądowy.
186. * Kwiatkiewicz Gwido, praktykant Namiestnictwa.
187. Kwiatkiewicz Karol, praktykant aptekarski.
188. * Dr. Kwiatkowski Ferdynand, praktykant sądowy.
189. * Lang Justyn, urzędnik gal. Tow. kredyt. ziemsk.
190. Lang Konrad, pomocnik handlowy.
191. Laurecki Teodozy, nauczyciel.
192. Lech Kazimierz, akademik.
193. * Lederer Franciszek, urzędnik kolei Karola Ludwika.

194. Legade Albin, zegarmistrz.
195. * Lencewicz Kazimierz, słuchacz praw.
196. * Lesiów Józef, urzędnik pocztowy.
197. Leszczyński Bronisław, prawnik.
198. * Lewakowski Aleksander, sekret. Banku hipoteczn.
199. Lewandowski Feliks, adjunkt tabuli krajowej.
200. Lewicki Konstanty, praktykant sądowy.
201. Lewicki Władysław, urzędnik
202. Dr. Lewkowicz Józef, koncypista Prokurat. skarbu.
203. Lidl Oskar, praktykant conceptowy Starostwa.
204. * Lilien Adolf, słuchacz praw.
205. Lityński Kazimierz, prawnik.
206. * Lisicki Lubin, urzędnik kolei Czerniowieckiej.
207. * Lisowski Waclaw, technik.
208. Lorkiewicz Jan, agronom.
209. Losy Adam, auskultant sądowy.
210. Ludwig Mikołaj, kupiec.
211. * Łonicki Ludwik, urzęd. assekuracyi krakowskiej.
212. * Łopuszański Stefan, słuchacz praw.
213. Łoziński Karol, prawnik.
214. Łuczkiwicz Antoni, Dyrektor semin. naucz. żeńs.
215. * Dr. Łuczkiwicz Kazimierz, adjunkt Prok. skarbu.
216. Łukaszewski Andrzej, akademik.
217. Łuszczynski Zygmunt, nauczyciel.
218. Machayski Edward, kupiec.
219. Majchrowicz Franciszek, profesor gimnazyalny.
220. * Maksymowicz Piotr, komisarz c. k. Policji.
221. Malina Tadeusz, urzędnik sądowy.
222. Malinowski Erazm, rządca szpitala powszechnego.
223. * Małaczyński Aleksander, urzęd. Banku krajowego.
224. * Małecki Władysław, urzędnik sądowy.
225. Małuja Stanisław, urzędnik Banku krajowego.
226. Manaczyński Stefan, kandydat adwokatury.
227. * Mandyczewski Jan, urzędnik podatkowy.
228. * Mandyczewski Teofil, radca Namiestnictwa.
229. * Marcinkiewicz Kazimierz, urzęd. kolei państwowej.
230. Marcinkiewicz Roman, urzęd. techn. kolei państw.
231. * Marciszewski Franciszek, nauczyciel.
232. * ks. Mardyrosiewicz Jan, katecheta szkoły ormiańs.
233. * Marek Stanisław, prywatysta.
234. Marmaross Franciszek, praktykant sądowy w Brzeżanach.
235. Matijew Julian, praktykant sądowy.
236. Matula Antoni, oficyał pocztowy.

237. * Mazur Dawid, fotograf.
 238. Menda Władysław, urzędnik galic. kasy oszczęd.
 239. Menkes Salomon, kantorzysta.
 240. Dr. Merunowicz Józef, lekarz, Sekret. Rady zdrowia.
 241. Mianowski Władysław, adjunkt podatkowy.
 242. Mieczkowski Piotr, fotograf.
 243. Miller Maryan, komisarz Magistratu.
 244. Miśniakiewicz Włodzimierz, urząd. gal. Tow. kred. ziemskiego.
 245. Mochnacki Edmund, radca Wydziału krajowego.
 246. Morawiecki Karol, jubiler.
 247. Morawiecki Kazimierz, urząd Banku hipotecznego.
 248. * Mrazek Józef, praktykant Dyrekcyi skarbu
 249. Mrozowski Franciszek, kasyer Tow. zalicz. w Radziechowie.
 250. Müller Józef, urzędnik.
 251. * Mystkowski Władysław, adjunkt rach. Wydz. kraj.
 252. Nasturkiewicz Zygmunt, prywatysta
 253. Nenyczko Maryan, urzędnik Namiestnictwa.
 254. * Neumann Rudolf, akademik
 255. * Niedźwiedzki Stanisław, nauczyciel.
 256. * Nossig Alfred, słuchacz filozofii.
 257. Nowakowski Jan, urzędnik Towarz. spożywczego.
 258. Nowakowski Seweryn, inżynier Wydz. krajowego.
 259. Nowosielski Michał, filozof.
 260. Obmiński Stanisław, kandydat adwokatury.
 261. * Ogonek Stanisław, inżynier Wydziału krajowego.
 262. Ottawa Eugeniusz, typograf.
 263. Oźwad Emil, koncepista Wydziału krajowego.
 264. Dr. Pająk Józef, adwokat krajowy.
 265. * Palmstein Roman, nauczyciel gimnazjalny.
 266. * Panenka Eustachy, słuchacz politechniki.
 267. * Papée Bolesław, urzędnik Wydziału krajowego.
 268. * Dr. Papée Fryderyk, urząd. Bibl. uniwersyteckiej.
 269. Parasiewicz Szczęsny, nauczyciel.
 270. * Paulo Alojzy, akademik.
 271. * Pawlikowski Kazimierz, kandydat adwokatury.
 272. * Pechnik Gwido, słuchacz praw.
 273. Penther Juliusz, zegarmistrz w Stanisławowie.
 274. Peszke Aleksander, technik.
 275. Petzold Emil, filozof.
 276. Piasecki Jan, urzędnik assekuracyi krakowskiej.
 277. Dr. Piasecki Wenanty, lekarz.
 278. Piątkowski Józef, prawnik.

279. Piątkowski Wiktor, kontrolor kolei Karola Ludw.
280. Pieczonka Józef, prawnik.
281. Pierożyński Konstanty, urzędnik concept. Namiest.
282. Piskorski Jan, słuchacz weterynaryi.
283. * Piszek Władysław, prawnik.
284. Piwernetz Antoni, urzędnik kolei Karola Ludwika.
285. Piwocki Władysław, adjunkt Sądu krajowego.
286. Platowski Stanisław, krawiec.
287. Płocki Józef, typograf.
288. Port Józef, urzędnik Namiestnictwa.
289. Port Stanisław, urzędnik Namiestnictwa.
290. Pretsch Ryszard, urzędnik kolei Karola Ludwika.
291. * Prexell Seweryn, radca wyższ. Sądu krajowego.
292. Prokopowicz Jan, słuchacz filozofii.
293. Prokopowicz Władysław, kand. advok. w Brzeżanach.
294. * Przychocki Stanisław, urzęd. kolei Karola Ludwika.
295. * Przyszlak Antoni, właściciel Zakładu litograficznego.
296. * Puzdrowski Korneli, starszy inż. kolei państwowej.
297. Puzyna Józef, filozof.
298. Raab Franciszek, urzędnik rachunkowy.
299. Dr. Raciborski Aleksander, docent uniwersytetu.
300. Raciborski Ludwik, starszy inżynier Wydziału kraj.
301. Rajski Adam, urzędnik techniczny Namiestnictwa.
302. Rakowiecki Bronisław, artysta-muzyk.
303. Ramski Wiktor, prezyd. sądu obwod. w Brzeżanach.
304. Rauch Franciszek Teodor, praktyk. sądowy w Stanisławowie.
305. Rauch Leno, technik.
306. Rawski Wincenty, budowniczy.
307. * Regiec Ludwik, asystent politechniki.
308. Dr. Reiss Emanuel, kandydat advokatury.
309. Reiss Władysław, technik.
310. Rewakowicz Henryk, redaktor „Kurjera lwowskiego“.
311. Richtmann Karol, technik.
312. Ringler Karol, kandydat advokatury.
313. Dr. Rogalski Aleksander, adwokat krajowy.
314. * Romanowski Aleksander, kandydat advokatury.
315. Br. Romaszkan August, dyrektor Banku włościań.
316. * Romer Adam, praktykant Namiestnictwa.
317. * Rucker Jan, słuchacz filozofii.
318. Ryłski Zygmunt, prawnik.
319. Ryszkowski Seweryn, inżynier Namiestnictwa.
320. * Rzepiński Stanisław, filozof.
321. * Sadłowski Ludwik, urzędnik telegrafu.

322. Sahanek Karol, asystent c. k. Poczty.
 323. * Sanocki Władysław, kandydat adwokatury.
 324. Schaelling Józef, pomocnik handlowy.
 325. Schayer Karol, kupiec
 326. Schechtel Rudolf, nauczyciel gimnazyalny.
 327. Scheiff Józef, akademik.
 328. Schleicher Szymon, akademik.
 329. Schmidt Józef, urzędnik Wydziału krajowego.
 330. Schmidt Józef, inżynier kolei Karola Ludwika.
 331. Schuller Alfred, prywatysta.
 332. Schuster Karol, typograf.
 333. * Dr. Schweizer Karol, kandydat adwokatury.
 334. Seelig Rudolf, technik.
 335. Dr. Semilski Teobald, adwokat krajowy.
 336. Setti Karol, Przełożony oddziału techn. Namiestn.
 337. * Sidorowicz Władysław, adjunkt rach. Wydz. kraj.
 338. Skałkowski Bronisław, słuchacz medycyny.
 339. Dr. Skałkowski Tadeusz, adwokat krajowy.
 340. Skotnicki Antoni, inżynier-przedsiębiorca.
 341. * Dr. Skowroński Zygmunt, adwokat krajowy.
 342. Skupiński Władysław, właściciel dóbr.
 343. * Skwarczyński Władysław, urzędnik Namiestnictwa.
 344. * Sławiczek Władysław, oficyał kolei Karola Ludw.
 345. Smutny Jan, urzędnik Towarz. kredyt. ziemskiego.
 346. * Sobolewski Ludwik, technik
 347. * Sokal Klemens, prawnik.
 348. * Dr. Sokal Maksymilian, adwokat krajowy.
 349. * Sozański Michał Adam, asystent Politechniki.
 350. Spożarski Eugeniusz, introligator.
 351. Dr. Srokowski Teofil, adwokat krajowy.
 352. * Stachurski Floryan, urzędnik pocztowy.
 353. Stanecki Mieczysław, prawnik.
 354. Stanecki Zdzisław, filozof.
 355. * Stanowski Antoni, radca Namiestnictwa.
 356. Starzecki Franciszek, introligator.
 357. Dr. Stebelski Piotr, auskultat sądowy.
 358. Stefanowicz Leon, filozof.
 359. Steingraber Robert, inżynier kolei Karola Ludwika.
 360. Stelzer Stanisław, kupiec.
 361. * Stroiński Franciszek, typograf.
 362. Stromenger Edmund, kupiec.
 363. Stronczak Henryk, inżynier kolei Czerniowieckiej.
 364. * Stroner Władysław, filozof.
 365. * Strzelbicki Antoni, radca górniczy.

366. Strzembosz Stanisław, urzędnik bankowy.
367. Supiński Józef, urzędnik kasy oszczędności.
368. * Syroczyński Leon, inżynier Wydziału krajowego.
369. Szamota Edward, urzędnik Magistratu.
370. Szelowski Bolesław, kandydat notaryatu.
371. * Szwajkart Adam, magister farmacyi.
372. * Szydłowski Leon, słuchacz filozofii.
373. Ślęczkowski Władysław, urzędnik bankowy.
374. * Śliwiński Jan, właściciel fabryki organów.
375. * Targoński Feliks, urzędnik firmy: Claython et Shuttleworth.
376. * Targoński Paulin, buchhalter firmy: Claython et Shuttleworth.
377. Tarnawiecki Jan, kasyer Banku kredytowego.
378. Dr. Tarnawski Apolinary, lekarz powiatowy.
379. Teodorowicz Adam, technik
380. * Terlecki Alfons, inżynier kolei Czerniowieckiej.
381. Terlecki Stanisław, urzęd. konc. kraj. Dyr. skarbu.
382. Todschindler Albin, zarządca drukarni związkowej.
383. Todschindler Leopold, urzęd. kraj. Dyrekcji skarbu.
384. Tokarski Stanisław, kandydat notaryatu.
385. Trompeteur Kazimierz, typograf.
386. Trzeski Józef, dyrektor fabryki sukna w Brygidkach,
387. Turek Juwenal, prawnik.
388. Tyberg Bernard, urzęd. kolei Karola Ludwika.
389. Uhle Alojzy, radca wyższego Sądu krajowego.
390. Uhma Roman Antoni, nauczyciel gimnazjalny.
391. * Dr. Ungar Wiktor, kandydat adwokatury.
392. * Urban Konstanty Jan, pomocnik handlowy.
393. Urbanek Edmund, nauczyciel.
394. * Usiekniewicz Kazimierz, nauczyciel gimnastyki.
395. Walewski Leon, starszy inżynier kolei Czerniow.
396. Walichiewicz Mieczysław, akademik.
397. Waligórski Tadeusz, urzęd. rach. wyższ. Sądu kraj.
398. * Wallek Alojzy, typograf.
399. Walloch Józef, kasyer Towarzystwa zaliczkowego.
400. * Walsleben Teodor, tapicer.
401. Waniek Karol, kandydat notaryatu
402. * Wańczycki Teofil, typograf.
403. Warteresiewicz Michał, inż. kolei Karola Ludwika.
404. Weeber Ludwik, urzędnik Magistratu.
405. Weigle Adam, prywatysta.
406. * Weinreb Maurycy, urzędnik.
407. Dr. Wejda Władysław, adwokat krajowy.

408. Wewiórski Jan, magister farmacyi.
 409. * Wicherek Szczepan, właściciel realności.
 410. * Wierzbicki Julian, handlowiec.
 411. Wierzbicki Lubin, inżynier Namiestnictwa.
 412. Wierzbicki Ludwik, introligator.
 413. Wilhelm Zygmunt, urzędnik Wydziału krajowego.
 414. Wilkosz August, urzęd. rachun wyższ. Sądu kraj.
 415. * Winiarz Jan, prokurator Banku hipotecznego.
 416. * Wirski Marcei, oficyał c. k głównej kasy kraj.
 417. * Włoszyński Edmund, przemysłowiec.
 418. Włoszyński Ferdynand, urzędnik magistratu.
 419. * Włoszyński Karol, właściciel realności.
 420. Wolski Franciszek, notaryusz.
 421. Wopaterny Ryszard, komisarz Dyrekeyi poczt.
 422. Woźniak Włodzimierz, kupiec.
 423. Zabłocki Maryan litograf.
 424. Zagórski Albin, budowniczy.
 425. * Zagórski Henryk, nauczyciel.
 426. Zajączkowski Liberat, właśc. i redaktor „Szczutka“.
 427. Zajączkowski Władysław, profesor politechniki.
 428. Zaller Herman, wojażer handlowy.
 429. * Zaremba Stanisław, profesor gimnazyalny.
 430. * Zawadzki Władysław, literat
 431. Zawadzki Władysław, urzęd. tech. kolei Kar. Lud.
 432. Zeńczak Władysław, asystent koncep. Wydz. kraj.
 433. Zimmer Józef, cukiernik.
 434. Złotnicki Maryan, inżynier kolei państwowej.
 435. * Zontag Wład, kustosz Muzeum im. Dzieduszyckich.
 436. * Zubrzycki Teodor, radca Sądu krajowego.
 437. Zubrzycki Włodzimierz, akademik.
 438. Zucker Franciszek, akademik.
 439. Żmudziński Franciszek, filozof
 440. Dr. Żuliński Tadeusz, prymaryusz szpitala powszech.

Członkowie

k którzy się wpisali w Stycznium i w Lutym 1885.

1. * Altenberg Herman, księgarz.
2. * Andraszek Jan, asystent rachun. Dyrekeyi poczt i telegrafów.
3. Balko Aleksander, referent pomoc. Prokur. skarbu.
4. * Baranowski Bolesław, inspektor szkolny krajowy.
5. * Dr. Bełcikowski Stanisław, sekret. Prokurat. skarbu.

6. * Biegański Antoni, technik.
7. Bilewicz Jakób, kandydat notaryatu.
8. * Caro Leopold, słuchacz praw.
9. * Chomicki Franciszek, dyet. Dyrekcji skarbowej.
10. * Dyduzyński Gustaw, słuchacz praw.
11. * Falkowski Jan Kanty, radca wyższ. Sądu krajow.
12. Fischer Leopold, urzędnik asekuracji krakowskiej.
13. Giller Agaton, literat.
14. Glanz Józef, naczelnik Dyrekcji lasów.
15. Dr. Goldmann Bernard, poseł na Sejm krajowy.
16. * Góralski Henryk, auskultant sądowy.
17. * Gross Oskar, słuchacz praw.
18. * Hamerski Wiktor, akademik.
19. * Hoppen Herman, urzędnik Banku hipotecznego.
20. Jahl Ignacy kupiec.
21. * Kijański Konstanty, praktyk. koncept. Dyr. skarbu.
22. Kohmann Feliks Karol, naczelnik biur pomocn. kolei państwowej.
23. * Komornicki Stanisław, słuchacz politechniki.
24. * Kruszewski Tadeusz, technik.
25. * Kubaczka Jan, współprac. księgarni Milikowskiego.
26. * Kula Jakób, słuchacz politechniki.
27. * Lipiński Apollo, słuchacz politechniki.
28. * Makowiecki Fryderyk, słuchacz politechniki.
29. Merunowicz Teofil, poseł na Sejm krajowy.
30. * Milikowski Artur, słuchacz praw.
31. * Morański Karol, aspirant techniczny.
32. * Niedzielski Kazimierz, słuchacz politechniki.
33. * Ogonowski Jan, prawnik.
34. * Przeclawski Bohdan, słuchacz politechniki.
35. * Radomirski Ignacy, urzędnik koncept. Magistratu.
36. * Stanisławski Eugeniusz, słuchacz weterynaryi.
37. * Świątkiewicz Antoni, słuchacz praw.
38. * Tatomir Jan, pomocnik handlowy.
39. * Wilczek Ludwik, właściciel Zakładu fryzjerskiego.
40. Wojtyński Stanisław, obyw. m. Lwowa, blacharz.
41. * Wolski Maryan, koncepista Namiestnictwa.
42. * Woytaś Kazimierz, słuchacz praw.
43. * Zabłocki Józef, prawnik.
44. * Zarewicz Zdzisław, słuchacz politechniki.
45. * Zawadil Kazimierz, auskultant sądowy.
46. * Żerebecki Jan, urzędnik kolei państwowej.

